

Sygn. akt II K 200/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : **SSR Kinga Brykalska - Stępień**

Protokolant: stażysta Ewelina Józwiak, sekr. sąd. Karolina Kruszyniak,

z udziałem oskarżyciela publicznego Urzędu Skarbowego w Ł. J. M. i Prokuratora Przemysława Pokory

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2015 r , 13 stycznia 2016 r, 3 lutego 2016r, 4 kwietnia 2016r i 3 czerwca 2016 roku

sprawy **M. S.**, syna W. i W. z domu Król, urodzonego w dniu (...) w Ł.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 25 lutego 2008 r. do 25 stycznia 2009 r. w Ł., woj. (...), podał nieprawdę w deklaracjach o podatku od towarów i usług VAT za miesiące I - XII 2008 r. skutkujące narażeniem podatku od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 372.914,00 złotych, czym naruszył art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit.a, art. 88 ust. 3A pkt 3, art. 109 ust. 3, art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

orzeka:

1. w miejsce zarzucanego czynu oskarżonego M. S. uznaje za winnego tego, że w dniu 25 lutego 2008 r. w Ł., woj. (...), zataił prawdę i podał nieprawdę w deklaracji dla podatku od towarów i usług za miesiąc I 2008 r. skutkującą narażeniem podatku od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 465.543,14 złotych, w ten sposób, że nie obliczył i nie ujął we wskazanej deklaracji podatku od towarów i usług podatku jaki naliczył wystawiając fakturę nr (...), a także obliczył i ujął we wskazanej deklaracji podatku od towarów i usług podatek VAT naliczony w fakturze nr (...) podczas gdy kwota tego podatku wykazana na fakturze wystawcy (...) SA była inna, czym wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 k.k.s. i za to na tej podstawie skazuje go na karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawkiiennej na kwotę 100 (stu) złotych;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków postępowania oraz kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 200/15

UZASADNIENIE

M. S. został oskarżony przez oskarżyciela publicznego - Urząd Skarbowy w Ł. o to, że:

w okresie od 25 lutego 2008 r. do 25 stycznia 2009 r. w Ł., woj. (...), podał nieprawdę w deklaracjach o podatku od towarów i usług VAT za miesiące I - XII 2008 r. skutkujące narażeniem podatku od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 372.914,00 złotych, czym naruszył art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a, art. 88 ust. 3a pkt 3, art. 109 ust. 3, art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. S. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) w Ł.. W ramach prowadzonej działalności świadczy m. in. usługi z zakresu pomocy prawnej, prowadzi również swoim klientom sprawy z zakresu podatków. W tym zakresie posiada dużą wiedzę.

Oskarżony prowadzi bliską współpracę z przedsiębiorstwem (...) S.A.

W czasie objętym zarzutem oskarżony zlecał prowadzenie księgowości księgowemu A. Ł. (1). Deklaracje podatkowe sporządzał księgowy, na podstawie dokumentów dostarczanych przez oskarżonego, podpisywał je oskarżony.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 395v-396, zeznania świadka A. Ł. k. 396v-397, zeznania świadka W. W. k. 403v-404/

W deklaracjach miesięcznych VAT składanych w latach 2006 – 2008 oskarżony wykazywał transakcje podlegające opodatkowaniu w wysokości nie wyższej niż 100.000 zł.

/ deklaracje VAT k.142-162, k. 165-178, k. 182-200, k. 201- 206/

W dniu 18 grudnia 2007r. pomiędzy przedsiębiorstwem oskarżonego a spółką (...) SA została podpisana umowa sprzedaży linii przenośników do komisjonowania leków. Wartość przedmiotu sprzedaży określono na 1.830.000 zł brutto, miała być płatna do 30 czerwca 2008 roku. Do umowy załączono specyfikację przedmiotu sprzedaży zawierającą opis przenośników rolkowych i łuków rolkowych. Umowę tę podpisał oskarżony osobiście. (...) SA wystawił następnie przedsiębiorstwu oskarżonego fakturę VAT nr (...) na kwotę brutto 1.830.000 zł, netto 1.500.000 zł, podatek VAT 330.000 zł, określając datę płatności na 18 grudnia 2007 roku.

/umowa sprzedaży k. 412, specyfikacja k. 413-415, faktura k. 411, dokumenty (...) koperta k. 431/

W dniu 21 grudnia 2007 roku pomiędzy przedsiębiorstwem oskarżonego a spółką (...) SA została podpisana umowa sprzedaży taśmociągu do komisjonowania leków. Wartość przedmiotu sprzedaży określono na 2.440. 000 zł brutto, miała być płatna w 5 rocznych ratach płatnych do końca roku począwszy od grudnia 2008 roku. Załącznik do umowy stanowi specyfikacja linii przenośników do komisjonowania leków, zawierająca opis przenośników rolkowych i łuków rolkowych. Na załączniku została skreślona data zawartej umowy „18 grudnia” i nadpisana data „21 grudnia”. Umowa została podpisana przez oskarżonego osobiście.

/umowa k. 213 verte, załącznik do umowy k. 214/

Czynność prawną datowaną na dzień 21 grudnia 2007 roku dokumentują dwie faktury o numerze (...). Obie zostały wystawione przez (...) SA. Jedna z nich, opiewająca na kwotę brutto 2.440.000 zł, netto 2.000.000 zł, podatek VAT 440.000 zł, została zaksięgowana przez (...) SA. Księgową – W. W. (2), wykonując polecenie przełożonych w imieniu (...) SA wystawiła także drugą fakturę o numerze (...) na kwotę brutto 1.830.000, netto 1.500.000 zł, podatek VAT 330.000 zł.

/faktura k. 213, pismo Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w Ł. koperta k. 431, wyjaśnienia (...) SA k. 416, wyjaśnienia oskarżonego k. 396/

Składając deklarację VAT za grudzień 2007 roku, tj. w dniu 25 lutego 2008 roku, oskarżony był w posiadaniu dwóch faktur VAT o nr (...) – jednej na kwotę brutto 2.440.000 zł i drugiej na kwotę 1.830. 000 zł brutto. Fakturę na kwotę brutto 2.440. 000 zł otrzymał oskarżony w dniu 27.12. 2007 roku.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 396, pismo oskarżonego k. 417/

W deklaracji VAT złożonej do Urzędu Skarbowego w Ł. w dniu 25 lutego 2008 roku oskarżony wykazał wartość niższą wynikającą z faktury VAT o nr (...), wystawionej przez (...) SA na kwotę brutto 1.830.000 zł, netto 1.500.000 zł, podatek VAT 330.000 zł, określając datę płatności na 21 grudnia 2007 roku.

/faktura k. 215, deklaracja VAT k. 150-151, wyjaśnienia oskarżonego k. 396/

(...) SA jest właścicielem kilku taśmociągów do komisjonowania leków, znajdują się one w dużej hali, cały czas pracują. Taśmociąg stanowiący przedmiot sprzedaży pomiędzy oskarżonym a (...) SA nie zmienił swojego miejsca, po zakupie został wdzierżawiony przez oskarżonego spółce (...).

/zeznania W. W. k. 404/

W dniu 31 stycznia 2008r. oskarżony wystawił na rzecz (...) SA fakturę VAT nr (...) za przelew wierzytelności o wartości 616.105,17 zł netto, podatek VAT 22% w kwocie 135.543,14 zł. Oskarżony fakturę tę podpisał własnoręcznie. Oskarżony nie ujął we wskazanej deklaracji podatku od towarów i usług podatku jaki naliczył wystawiając fakturę nr (...) za przelew wierzytelności.

/ faktura VAT k.235, umowa przelewu wierzytelności k. 236, deklaracja VAT – 7 k. 150-151, wyjaśnienia oskarżonego k. 396/

Oskarżony M. S. ma 63 lat, jest żonaty, nie posiada nikogo na utrzymaniu, jest osobą niekaraną. Oskarżony jest z wykształcenia prawnikiem, wykonuje zawód radcy prawnego. Prowadzi działalność gospodarczą świadcząc usługi prawnicze i obsługi przedsiębiorców, w czego miesięcznie uzyskuje dochód w kwocie ok. 10.000 zł. Posiada majątek ruchomy i nieruchomy w postaci 3 samochodów oraz 3 lokali,

/wyjaśnienia oskarżonego k. 395v, karta karna k. 398/

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Część wyjaśnień oskarżonego okazała się niewiarygodna. Sąd odrzucił ten fragment relacji oskarżonego, w którym twierdzi, iż nie wiedział o istnieniu dwóch faktur dotyczących zakupu taśmociągu.

Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są niespójne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Składając wyjaśnienia przed Sądem oskarżony najpierw stwierdził, że nie wiedział że były dwie faktury, dowiedział się o tym później, a następnie wyjaśnił, że otrzymał oryginały faktur na 1,5 mln i na 2 mln. Jak wynika z pisma (k. 417) oskarżonego z dnia 15 kwietnia 2010 roku, fakturę VAT (...) z dnia 21 grudnia 2007 roku na wartość netto 2.000.000 zł oskarżony otrzymał w dniu 27 grudnia 2007 roku Oskarżony do rozliczenia VAT przyjął jednak drugą w faktur na kwotę netto 1.500.000 zł co w sposób oczywisty oznacza, że taką fakturę również posiadał.

Tłumaczenia oskarżonego, iż nie czytał deklaracji, która została już złożona i podpisana przez księgowego są sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Różnica w podatku VAT między tymi fakturami stanowiła kwotę 110.000 zł i suma ta musiała być dla oskarżonego widoczna. Wskazują na to zasady dobrego zarządu i właściwości osobiste oskarżonego. Kwota określona przez strony transakcji zakupu taśmociągu (w tym podatku VAT) była znaczna i swą dużą wartością odbiegała od przeciętnych faktur zakupowych, zarówno we wcześniejszym okresie prowadzenia działalności przez oskarżonego jak i późniejszym.

Oskarżony przez swojego księgowego A. Ł. był postrzegany jako specjalista z zakresu doradztwa gospodarczego, osoba znająca się na zarządzie firmami, osoba mającą wiedzę z zakresu prawa podatkowego, udzielająca porad prawnych z tej dziedziny. Wobec takich walorów oskarżonego, jego wykształcenia, zarządzaniem przez wiele lat z powodzeniem firmą o znaczących wynikach finansowych, trudno logicznie założyć, iż oskarżony nie dostrzegł różnicy w kwocie podatku na fakturze i zgłoszonej do rozliczenia z US.

Twierdzenia oskarżonego, iż o tym, że (...) SA wystawił fakturę z wyższą ceną sprzedaży dowiedział się później, w trakcie kontroli podatkowej, dodatkowo są nieprawdziwe wobec faktu podpisania przez oskarżonego umowy

dotyczącej sprzedaży (k.213v), z której to umowy wynika, iż cena zakupu taśmociągu to 2.440.000 zł brutto. Umowę tą podpisał własnoręcznie oskarżony i również wobec wartości transakcji powinien zorientować się, że faktura która została ujęta w deklaracji zawiera inną wartość niż określona w tejże umowie.

Dodatkowo wskazać należy, że istnieją poważne zastrzeżenia co do rzeczywistości przeprowadzanych przez oskarżonego transakcji. Współpraca przedsiębiorstwa oskarżonego i spółki (...) i dokonywane między nimi czynności prawne wskazują na istnienie innych niż racjonalne cele gospodarcze. Sam zakup taśmociągu do komisjonowania leków przez oskarżonego prowadzącego działalność z zakresu obsługi prawnej i gospodarczej przedsiębiorców rodzi pytanie co do celu takiej transakcji. Jednocześnie kupiony przez oskarżonego taśmociąg nigdy nie zmienił swojego miejsca, nadal pracował w hali należącej do spółki (...), został jej wydzierżawiony. Powielanie załączników stanowiących specyfikację przedmiotów umów sprzedaży z dnia 18 i 21 grudnia 2007 roku, skreślenia dat, dodatkowo wskazują na pozorność dokonanych przez oskarżonego czynności prawnych.

Oskarżony podaje jako element obrony taką okoliczność, że wolałby rozliczyć się z faktury z wyższym podatkiem VAT, że korzystniejszą dla niego sytuacją byłoby rozliczenie faktury VAT na wyższą wartość.

Jednakże wobec wyjaśnień oskarżonego iż otrzymał on obie faktury, przy istniejących wskazaniach co do pozorności zawartej umowy, dokonany przez oskarżonego wybór pomiędzy dwiema, istniejącymi w obrocie prawnym fakturami i ostateczne zdecydowanie się na tę o wartości mniejszej świadczyć może jedynie o umyślności w działaniu oskarżonego. Zaistniały błąd w komunikacji pomiędzy oskarżonym a (...) SA spowodował sytuację, że oskarżony wykazał fakturę na kwotę netto 1.500.000 zł a (...) SA na kwotę netto 2.000.000zł.

Oskarżony nie tylko wiedział, że (...) SA wystawił dwie faktury za sprzedaż taśmociągu do komisjonowania leków, bowiem obie faktury otrzymał, ale wiedział także, że nie miał jako nabywca prawa do obniżenia podatku należnego lub zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego i to w żadnej wysokości.

Jako nieprawdziwe Sąd ocenia te wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdzi, iż nie miał świadomości niezawidencjonowania wystawionej przez niego faktury (...) na rzecz H. za sprzedaż wierzytelności na kwotę 751.648,31 zł brutto (VAT 135.543,14 zł). Nie można logicznie założyć, iż oskarżony rozliczając się przed US zapomniał, nie zauważył braku w rozliczeniu faktury na taką sumę. Wysokość tej należności jest tak znacząca, iż oskarżony wobec opisanych wyżej właściwości, dobrego zarządu swoją firmą, musiał wiedzieć, iż faktura nie została ujęta w deklaracji VAT i nie rozliczył się z niej. Jak podaje księgowy A. Ł. ewidencjonował wszystkie faktury w firmie oskarżonego pod warunkiem, że je od oskarżonego dostał. Jeżeli dostał fakturę to ujmował ją w rozliczeniu. Oskarżony był zainteresowany tym, aby faktury na tak znaczną wartość nie ująć w deklaracji.

Wiarygodnym materiałem dowodowym w przedmiotowej sprawie są rzeczowe źródła dowodowe, jak deklaracje VAT, ich korekty, umowy, faktury VAT, dokumenty sporządzone przez organy skarbowe. Stanowią one podstawę ustaleń Sądu i zostały skonfrontowane w nieprawdziwymi wyjaśnieniami oskarżonego. Nie ma żadnych podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, a żadna ze stron nie wykazała skutecznie ich niewiarygodności.

Zeznania W. W. (2) niewiele wnoszą do sprawy. Świadek przyznaje, iż doszło do sytuacji wystawienia faktury z tym samym numerem i różną treścią, co w sprawie jest bezsporne. Potwierdzając to choćby same dokumenty. Świadek nie pamiętała okoliczności w jakich doszło do powstania takiej sytuacji, jedynie spekuluje, że mogło to być wynikiem błędu. Świadek wystawiała faktury i ewentualnie korygowała je na polecenie swoich przełożonych. Świadek zeznaje co do niezmiennej pracy urzędnika – taśmociągu, w przedsiębiorstwie (...) SA. Nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań tej osoby, wobec jej relacji nie istnieją w sprawie dowody o treści przeciwnej. Zeznania tego świadka pozbawione są wewnętrznych sprzeczności, są logiczne.

Podobnie Sąd ocenia zeznania A. Ł. (1). Świadek niewiele pamiętał szczegółów, podawał na tyle na ile mógł odtworzyć odległe w czasie zdarzenia. Przyznał, iż ewidencjonował w księgach te dokumenty, które otrzymywał od oskarżonego, to oskarżony akceptował faktury, decydował co ma być zaewidencjonowane.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Materiał dowody zezwolił Sądowi na ustalenie iż oskarżony w dniu 25 lutego 2008 r. po osobistym podpisaniu złożył w US w Ł., deklarację VAT – 7 w której zataił prawdę i podał nieprawdę skutkującą narażeniem podatku od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 465.543,14 złotych, w ten sposób, że nie obliczył i nie ujął we wskazanej deklaracji podatku od towarów i usług podatku jaki naliczył wystawiając fakturę nr (...), a także obliczył i ujął we wskazanej deklaracji podatku od towarów i usług podatek VAT naliczony w fakturze nr (...) podczas gdy kwota tego podatku wykazana na fakturze wystawcy (...) SA była inna. Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 kks.

Wobec kierunku i zakresu apelacji obrońcy oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 19 sierpnia 2014 roku wydanego w sprawie VII K 448/13, ustalenia Sądu dotyczyły zarzutu ujętego w pkt. 2a tegoż wyroku.

W zakresie rozliczenia faktury VAT o nr (...) za zakup taśmociągu należy stwierdzić, iż oskarżony działał w warunkach zamiaru bezpośredniego. Oskarżony sam podpisywał umowę zakupu taśmociągu, wiedział jaką ustalono kwotę sprzedaży. Co więcej, przed złożeniem deklaracji VAT miał świadomość istnienia dwóch faktur różniących się między sobą, gdyż jak sam wyjaśnia - obie otrzymał. Oskarżony wybrał i ujął w deklaracji inną fakturę niż jego kontrahent. Oskarżony nie uczynił tego z przeoczenia, było to działanie celowe. Oskarżony wiedział także, że nie miał jako nabywca prawa do obniżenia podatku należnego lub zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego w oparciu o jedną z dwóch istniejących faktur, w żadnej wysokości, ani wyższej ani niższej. Oskarżony w toku całego postępowania nie kwestionował swojej wiedzy o treści art. 88 ustawy o podatku od towarów i usług, pokretnie kwestionował jedynie swoją świadomość co do treści faktury. Zaewidencjonowanie faktury (...) w takich warunkach było dla oskarżonego korzystne. W sytuacji, gdy jednak oskarżony zdecydował, o zaksięgowaniu faktury zawierającej podatek VAT w kwocie 330.000 złotych, to w tej wysokości podatek VAT został narażony na uszczuplenie.

Podobnie należy ocenić drugą nieprawidłowość objętą rozliczeniem w tej samej deklaracji VAT 7 za styczeń 2008, kiedy oskarżony nie obliczył i nie ujął w niej podatku jaki naliczył wystawiając fakturę nr (...). W ocenie Sądu i w tym wypadku oskarżony działał umyślnie. To oskarżony decydował o rozliczeniu w firmie, to on decydował, akceptował i dawał księgowemu faktury będące podstawą rozliczeń. Faktura, która nie została przez oskarżonego zaewidencjonowana była fakturą dokumentującą transakcję sprzedaży, a zatem nie ujęcie jej w deklaracji pomniejszyło kwotę podatku należnego, która winna być przez oskarżonego uiszczona. Oskarżony miał motyw do tego, aby nie przekazać księgowemu przedmiotowej faktury do zaewidencjonowania. Z uwagi na sumę transakcji przelewu wiarygodności i wartości naliczonego w niej podatku VAT - 135.543,14 zł, fakt, iż sam podpisał tę fakturę jako wystawca, sam podpisał deklarację VAT – 7 za ten miesiąc musiał wiedzieć i akceptować fakt, iż składając omawianą deklarację popełnia oszustwo podatkowe. Oskarżony jako specjalista ze swojej dziedziny winien zauważyć znaczące różnice w podatku naliczonym i należnym, które wynikały z niezaksięgowania faktury (...), zaś jeżeli tego nie uczynił to dokonał tego świadomie.

Nie przekonujące są w tym względzie wyjaśnienia oskarżonego o wątpliwościach w opodatkowaniu tej czynności, ani nawet fakt, iż jak się później okazało podatek VAT za taką czynność w ogóle nie powinien naliczać. Z wykładni literalnej art. 108 u.p.t.u. wynika, że obowiązek zapłaty wskazanej na fakturze kwoty powstaje z mocy prawa w dacie, w której dany podmiot wprowadza do obrotu taką fakturę. Zobowiązanie w tym zakresie wynika zatem bezpośrednio z zaistnienia określonego zdarzenia, jakim jest owe wykazanie podatku na fakturze. Zdarzeniem skutkującym powstaniem obowiązku zapłaty podatku na podstawie przepisu art. 108 ust. 1 u.p.t.u. nie jest wykonanie określonej czynności, ale sam fakt wystawienia faktury, w której została wykazana kwota podatku. Dla zastosowania tego przepisu nieistotna jest przyczyna zachowania podatnika. Tak więc wystawienie i naliczenia podatku VAT w tej fakturze, wprowadzenie jej do obrotu (a to zdarzyło) spowodowało, iż powstał obowiązek zapłaty wskazanej na fakturze kwoty podatku z mocy prawa. Oskarżony składając w dniu 25 lutego 2008 r. w US w Ł. deklarację VAT-7 za miesiąc I 2008 r. zataił prawdę i podał nieprawdę w sposób opisany powyżej. Nie ujęcie w deklaracji faktury (...), oraz ujęcie w niej podatku

wynikającego z jednej z faktur o numerze (...) skutkowało narażeniem podatku od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 465.543,14 złotych. Czyn ten wypełnił znamiona przestępstwa z art. 56 § 1 kks.

Oceniając stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości jego czynu Sąd miał na względzie wysokość podatku VAT narażonego na uszczuplenie oraz umyślność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał oskarżonemu uregulowanie wszystkich zaległości podatkowych.

Wobec powyższych okoliczności, Sąd uznał, że karą sprawiedliwą i odpowiednią do winy oskarżonego i stopnia szkodliwości jego czynu będzie kara grzywny w rozmiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych. W ocenie Sądu orzeczona kara spełni swe cele w ramach prewencji ogólnej, ale nade wszystko indywidualnej i zabezpieczy przed podobnymi zachowaniami oskarżonego w przyszłości. Oskarżony musi mieć świadomość, iż podobne zachowania nie tylko stanowią czyny przestępne, ale także, że popełnienie czynu zabronionego nie popłaca. Ponadto należy podkreślić, iż kara zawsze ma stanowić dla sprawcy pewną dolegliwość, zatem także i ta kara jest taką dolegliwością, jednakże nie można jej uznać za nadmiernie surową i przekraczającą stopień jego winy. Wpływ na wysokość orzeczonej kary grzywna miała znacząca wysokość podatku narażonego na uszczuplenie na szkodę Skarbu Państwa. Wysokość jednej stawki dziennej Sąd określił na poziomie 100 złotych. W tym zakresie Sąd kierował się sytuacją majątkową i osobistą oskarżonego, jego możliwościami zarobkowymi. Oskarżony jest osobą majątną, nie posiadającą nikogo na utrzymaniu.

Sąd nadto zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem poniesionych wydatków postępowania oraz opłatę w kwocie 1200 zł, tj. w wysokości 10 % zasądzonej grzywny.